2022. június 4., szombat **Jn 21,20-25**

Nem tudjuk, igaz-e, hogy Jézus Jánost szerette legjobban, hiszen ezt csak tőle tudjuk. De az biztos, hogy János így érezte. Nincs kizárva, hogy az összes tanítvány titkon azt gondolta, hogy ő Jézus legkedvesebb tanítványa. Mindenesetre Isten mindenkit egyenlően hatalmas szívvel szeret, de nem egyformán, hanem kinek- kinek azt adva, amire neki szüksége van.

Péter megtudja Jézustól, hogy idős korában oda kell mennie, ahova nem akarna menni. Valószínűleg szenvednie kell. Meglátja Jánost, akit Jézus kedvel. Valami irigység támadhatott Péter szívében. Úgy gondolta talán, hogy túl könnyű dolga van ennek a fiatalembernek. Mennyire emberiek a tanítványok megnyilvánulásai! Ilyenek vagyunk mi is, kicsi korunktól kezdve.

Pedig nem jó, ha rivalizálás van! Jézus nem árulja el, hogy milyen sorsa lesz Jánosnak. – „Mi gondod vele?" „Te kövess engem!" Előfordul, hogy mi is összehasonlítgatjuk lehetőségeinket, eredményeinket, sorsunkat másokéval. Irigyeljük mások sikereit. Ilyenkor magunkat sajnáljuk, dühösek vagyunk. Sötét következtetésekre jutunk. Közelít hozzánk Isten vádolásnak gondolata. Kétségek támadnak szívünkben Isten irántunk való szeretetével kapcsolatban. Ilyenkor meg kell állnunk! Bármilyen fájdalmas, tragikus dolgok történnek velünk, lélekben át kell ölelnünk az Urat. Nem szabad széttépnünk a Vele való szeretetkapcsolatot! Hiszen mi szakíthat el bennünket Jézus szeretetétől?

Jézus figyelmeztetése azt jelzi számunkra, hogy nem egymás érdemeinek és sorsának méricskélése a dolgunk, hanem haladni a saját utunkon.

TE kövess engem, ez a lényeg. Ne keressünk mentségeket, ne mást értékeljünk, ne vonja el a figyelmünket semmi a lényegről, hanem nézzünk magunkba, s ne vakvágányokon kapirgáljunk!

Szabad-e kíváncsinak lenni? Van jó kíváncsiság is: amikor pl. az Isten vagy a világ dolgait kutatjuk. Enélkül nem lenne fejlődés a lelki életben, nem lenne tudomány, művészet, technikai haladás stb. De ha olyan iránt kíváncsiskodunk, amihez semmi közünk, csak a jólértesültségünket akarjuk kielégíteni, az bizony baj.

Jézus helyreigazítja Pétert: félreértetted szavaimat! Így terjed a pletyka: valamit hallunk fél füllel, s már a saját véleményt hozzáköltve adjuk tovább. Figyeljünk rá, hogy szavaink hitelesek legyenek! A pletyka elveszi az energiát és gyakran ártalmas lehet. (Keresztény pletyka: Imádkozz érte, mert… susmus…). Jézus akár át is ölelhette volna mindkettőjüket, de övéit ismerve most a határozott helyreigazítást tartotta helyesnek. De jó lenne nekünk is mindig megtalálni az éppen helyes magatartásformát!

Gyurgyóka közösség Pécs